

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 151:2010 „VAIKŲ INTENSYVIOSIOS
TERAPIJOS GYDYTOJAS. TEISĖS, PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR
ATSAKOMYBĖ“ PATVIRTINIMO**

2010 m. lapkričio 8 d. Nr. V-968
Vilnius

Vykdydamas Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymą (Žin., 1994, Nr. [63-1231](#); 1998, Nr. [112-3099](#)),

t v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 151:2010 „Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ (pridedama).

SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

RAIMONDAS ŠUKYS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos sveikatos
apsaugos ministro 2010 m. lapkričio 8 d.
įsakymu Nr. V-968

LIETUVOS MEDICINOS NORMA
MN 151:2010

VAIKŲ INTENSYVIOSIOS TERAPIJOS GYDYTOJAS.
TEISĖS, PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR ATSAKOMYBĖ

I. TAIKymo SRITIS

1. Ši medicinos norma nustato vaikų intensyviosios terapijos gydytojo veiklos sritis, teises, pareigas, kompetenciją ir atsakomybę.

2. Ši medicinos norma privaloma visiems Lietuvos Respublikos vaikų intensyviosios terapijos gydytojams, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms ir tobulinančioms šiuos specialistus bei kontroliuojančioms jų veiklą.

II. NUORODOS

3. Rengiant šią medicinos normą vadovautasi šiais Lietuvos Respublikos teisės aktais:

3.1. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymu (Žin., 1994, Nr. [63-1231](#); 1998, Nr. [112-3099](#));

3.2. Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymu (Žin., 1996, Nr. [66-1572](#); 1998, Nr. [109-2995](#));

3.3. Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymu (Žin., 1996, Nr. [55-1287](#); 2002, Nr. [123-5512](#));

3.4. Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymu (Žin., 1996, Nr. [102-2313](#); 2004, Nr. [68-2365](#));

3.5. Lietuvos Respublikos pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymu (Žin., 1996, Nr. [102-2317](#); 2009, Nr. 145-6425);

3.6. Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo registravimo ir kritinių būklių įstatymu (Žin., 1997, Nr. [30-712](#); 2002, Nr. 43-0601);

3.7. Lietuvos Respublikos žmogaus audinių, ląstelių ir organų donorystės ir transplantacijos įstatymu (Žin., 1996, Nr. [116-2696](#); 2004, Nr. 55-1886);

3.8. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. spalio 31 d. nutarimu Nr. 1359 „Dėl gydytojų rengimo“ (Žin., 2003, Nr. [104-4667](#));

3.9. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. lapkričio 9 d. įsakymu Nr. 634 „Dėl Bendrųjų reikalavimų medicinos normoms rengti patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [100-3192](#); 2003, Nr. [112-5031](#));

3.10. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. sausio 28 d. įsakymu Nr. 58 „Dėl Sveikatos priežiūros specialistų profesinės kompetencijos patikrinimo tvarkos“ (Žin., 2002, Nr. [12-430](#));

3.11. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. 132 „Dėl Sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistų profesinės kvalifikacijos tobulinimo ir jo finansavimo tvarkos“ (Žin., 2002, Nr. [31-1180](#));

3.12. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. V-357 „Dėl gaivinimo standartų patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [64-2914](#));

3.13. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 8 d. įsakymu Nr. V-208 „Dėl Būtiniosios medicinos pagalbos ir Būtiniosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo tvarkos bei masto patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. [55-1915](#));

3.14. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. birželio 28 d. įsakymu Nr. V-469 „Dėl Medicinos praktikos profesinių kvalifikacijų rūšių sąrašo patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. [105-3906](#));

3.15. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 14 d. įsakymu Nr. V-364 „Dėl licencijuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų sąrašų patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. [86-3152](#));

3.16. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 27 d. įsakymu Nr. V-396 „Dėl Medicinos praktikos licencijavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. [90-3316](#); 2005, Nr. [37-1212](#));

3.17. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. rugsėjo 29 d. įsakymu Nr. V-680 „Dėl medicinos praktikos licencijų išdavimo gydytojams, turintiems specializuotos medicinos praktikos licenciją ar sertifikatą, ir teisės verstis siaura medicinos praktika įgijimo“ (Žin., 2004, Nr. [149-5426](#));

3.18. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. V-827 „Dėl reanimacijos ir intensyviosios terapijos paslaugų vaikams ir suaugusiesiems sąlygų ir tvarkos aprašų tvirtinimo“ (Žin., 2005, Nr. [128-4644](#));

3.19. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 3 d. įsakymu Nr. V-383 „Dėl Medicinos prietaisų instaliavimo, naudojimo ir priežiūros tvarkos aprašo patvirtinimo“ (Žin., 2010, Nr. [54-2660](#)).

III. TERMINAI IR APIBRĖŽIMAI

4. Šioje medicinos normoje vartojami terminai ir apibrėžimai:

Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas – medicinos gydytojas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę kvalifikaciją.

Vaikų intensyviosios terapijos gydytojo praktika – teisės aktų reglamentuota vaikų intensyviosios terapijos gydytojo, turinčio licenciją verstis medicinos praktika pagal vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę kvalifikaciją, atliekama asmens sveikatos priežiūra.

Intensyvioji terapija – medicinos mokslo sritis apie sunkiai sergančių ar kritinės būklės ligonių, kuriems reikalinga intensyvi priežiūra, gyvybės ar organų funkcijų palaikymą.

Vaikų intensyvioji terapija – vaikų iki 18 metų intensyvioji terapija pagal jų amžiaus fiziologijos ir patologijos ypatumus.

Sedacija – medikamentų sukeltas įvairaus lygio sąmonės slopinimas, silpninantis stresinį atsaką, lengvinantis specifinių procedūrų, gydymo ir slaugos toleravimą, užtikrinantis paciento miegą ir ramybę.

Skausmo malšinimas – nemalonių emocinių ir jutiminių išgyvenimų, susijusių su audinių pažeidimu, pašalinimas.

Bendroji nejautra – dirbtinai sukeltas grįžtamasis centrinės nervų sistemos slopinimas, kai netenkama sąmonės ir jutimų, atsipalaiduoja skersaruožiai raumenys ir iš dalies nuslopinamos vegetacinės funkcijos.

Vietinė nejautra – tam tikros kūno vietos ar srities skausmo slopinimas.

Vaikų gaivinimas – medicinos pagalbos priemonių taikymas, siekiant atnaujinti sutrikusius arba išnykusius kvėpavimą, kraujotaką, galvos smegenų veiklą ir kitas gyvybiškai svarbias vaiko organizmo funkcijas gyvybei pavoje būklių atvejais.

IV. BENDROSIOS NUOSTATOS

5. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinė kvalifikacija įgyjama baigus universitetines medicinos studijas ir vaikų intensyviosios terapijos gydytojo rezidentūrą. Užsienyje įgyta vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinė kvalifikacija pripažįstama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Teisę verstis vaikų intensyviosios terapijos gydytojo praktika turi asmuo, turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę kvalifikaciją.

7. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas verčiasi vaikų intensyviosios terapijos gydytojo praktika asmens sveikatos priežiūros įstaigose, turinčiose galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją vaikų reanimacijos ir intensyviosios terapijos paslaugoms teikti.

8. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais sveikatos priežiūros paslaugas teikiančiais specialistais.

9. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais, šia medicinos norma ir kitais teisės aktais, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis bei savo pareigybės aprašymu.

V. TEISĖS

10. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas turi teisę:

10.1. verstis vaikų intensyviosios terapijos gydytojo praktika šios medicinos normos ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

10.2. turėti medicinos gydytojo spaudą, išduotą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.3. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.4. išduoti asmens sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.5. konsultuoti kitų profesinių kvalifikacijų gydytojus vaikų intensyviosios terapijos klausimais;

10.6. atsisakyti teikti sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams (išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji pagalba) arba jei tai gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo gyvybei;

10.7. dalyvauti mokslinėje tiriamojoje ir pedagoginėje veikloje, taip pat kuriant ir diegiant naujas medicinines ir informacines technologijas;

10.8. nustatyti žmogaus mirties faktą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.9. nepradėti gaivinimo Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.10. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus ligonius;

10.11. dalyvauti pasitarimuose, seminaruose ir konferencijose, mokslinėse draugijose, kur nagrinėjami su profesine kvalifikacija susiję klausimai;

10.12. reikalauti darbdavio užtikrinti optimalias darbo sąlygas (patalpos, higieninės sąlygos, apsaugos priemonės, medicinos prietaisai, jų priežiūra bei jų atnaujinimas), nurodytas kiekvienos diagnostinės ar gydomosios procedūros metodikoje;

10.13. verstis siaura medicinos praktika;

10.14. vaikų intensyviosios terapijos gydytojas gali turėti ir kitų teisių, nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktais.

VI. PAREIGOS

11. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas privalo:

11.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą;

11.2. kvalifikuotai tirti, diagnozuoti kritines būkles, skirti gydymą ir užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę pagal savo kompetenciją;

11.3. taikyti Lietuvoje įteisintus tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus;

11.4. naudoti medicinos prietaisų saugos techninių reglamentų reikalavimus atitinkančius medicinos prietaisus, kurie instaliuojami, naudojami ir prižiūrimi vadovaujantis

Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.5. propaguoti sveiką gyvenseną, ligų prevencijos ir sveikatos tausojimo bei ugdymo priemones;

11.6. bendradarbiauti su kitais asmens bei visuomenės sveikatos priežiūros, slaugos ir socialinės rūpybos darbuotojais bei specialistais;

11.7. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais laiku siųsti pacientą konsultuotis ir gydytis pas atitinkamos srities specialistą ar jį iškviesti;

11.8. vykdyti privalomąsias sveikatos programas;

11.9. Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka teritoriniam visuomenės sveikatos centrui pranešti apie išaiškindantį ūmią infekcinę ligą, apsinuodijimą toksinėmis medžiagomis, sanitarijos epidemiologijos režimo pažeidimą, o Valstybinei vaistų kontrolės tarnybai – apie nepageidaujamas vaistų sukeliamas reakcijas;

11.10. tinkamai tvarkyti medicinos dokumentus bei teikti statistikos ir kitą informaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka bei analizuoti savo darbo rezultatus;

11.11. Sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų prašymu paaiškinti vaikų intensyviosios terapijos gydytojo praktikos aplinkybes;

11.12. laikytis gydytojo profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti;

11.13. nuolat tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.14. laikytis Medicinos praktikos licencijavimo taisyklių;

11.15. atlikti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktų vaikų intensyviosios terapijos gydytojams nustatytas pareigas.

VII. KOMPETENCIJA

12. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę kompetenciją sudaro žinios, gebėjimai ir įgūdžiai, kuriuos jis įgyja vaikų intensyviosios terapijos gydytojo profesinę kvalifikaciją suteikiančių studijų metu bei, atsižvelgdamas į nuolatinę mokslo ir praktikos pažangą, nuolat tobulindamas profesinę kvalifikaciją.

13. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas turi žinoti:

13.1. sveikatos priežiūros ir socialinės pagalbos organizavimo pagrindus;

13.2. dokumentų rengimo ir įforminimo taisykles;

13.3. medicinos statistikos pagrindus;

13.4. sveikatos draudimo principus ir rūšis;

13.5. vaiko psichologijos ypatumus, psichikos sutrikimus, sveiko ir sergančio vaiko bei jo artimųjų psichologiją;

13.6. naudojimosi informacinėmis duomenų bazėmis būdus;

13.7. medicinos etikos pagrindus;

13.8. vaikų intensyviosios terapijos padalinio darbo organizavimą.

14. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas privalo išmanyti:

14.1. įvairaus amžiaus vaiko fiziologiją ir patologiją, farmakologiją bei nozologiją;

14.2. skausmo fiziologiją, įvairaus amžiaus vaikų ūminio skausmo vertinimą, nuskausminimo būdus;

14.3. sedacijos lygius ir jų vertinimą, bendrąją nejautrą, jos stadijas ir komplikacijas, bendrosios, regioninės ir vietinės nejautros naudojimą įvairaus amžiaus vaikams, inhaliacinius ir intraveninius anestetikus, raumenų relaksantus ir jų panaudojimo galimybes įvairaus amžiaus vaikams;

14.4. įvairaus amžiaus vaiko gyvybinių funkcijų rodiklius, jų stebėjimo principus sedacijos, nuskausminimo ir intensyviosios terapijos metu;

14.5. įvairaus amžiaus vaikų pradinį ir specialųjį gaivinimą, jam atlikti naudojamos medicininės įrangos veikimo ir panaudojimo principus, gaivinimo standartus;

14.6. vaistų, vartojamų gaivinant ir intensyviai gydant įvairaus amžiaus vaikus,

klinikinę farmakologiją bei jų tarpusavio sąveiką;

14.7. vaikų intensyviosios terapijos skyriuose naudojamos medicininės įrangos veikimo ir panaudojimo principus;

14.8. infuzinės ir transfuzinės terapijos principus įvairaus amžiaus vaikams, jos metodus, indikacijas, kontraindikacijas, komplikacijas;

14.9. enterinės ir parenterinės mitybos principus, metodus, indikacijas, kontraindikacijas, komplikacijas, energijos ir maisto medžiagų poreikio apskaičiavimo principus bei metodus, taikomus įvairaus amžiaus vaikams;

14.10. vaikų homeostazės ypatumus, vandens, elektrolitų, šarmų ir rūgščių pusiausvyros palaikymo principus;

14.11. antibakterinės terapijos principus, vaikų amžiaus ypatumus;

14.12. hospitalinę infekciją, jos kontrolės ir prevencijos principus;

14.13. sunkios būklės vaiko transportavimo principus ir amžiaus ypatumus;

14.14. vaiko dauginę organų disfunkciją, jos vertinimo kriterijus;

14.15. vaiko smegenų mirties kriterijus ir jos nustatymo tvarką;

14.16. žmogaus audinių, ląstelių ir organų donorystės ir audinių ir (ar) organų persodinimo iš mirusio žmogaus ir gyvo donoro tvarką;

14.17. transplantacijos principus – organų išsaugojimą, paėmimą, transportavimą, pagalbą donorui, imunosupresiją, atmetimą, vaikų, kuriems transplantuoti organai, patofiziologiją.

15. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas pagal savo kompetenciją turi mokėti diagnozuoti ir gydyti būkles, sukeliančias organų funkcijos sutrikimus įvairaus amžiaus vaikams, bei įtarti ir diagnozuoti šias būkles sukėlusias ligas. Šios būklės yra:

15.1. įvairios kilmės ir sunkumo ūminis kvėpavimo nepakankamumas;

15.2. įvairios kilmės hemodinamikos nestabilumas ir šokas;

15.3. įvairios kilmės sąmonės sutrikimas, koma ir intrakranijinio slėgio pokyčiai;

15.4. ūminiai homeostazės ir metabolizmo sutrikimai;

15.5. ūminės neurologinės ir psichiatrinės būklės;

15.6. infekcinis procesas ir sunkus sepsis;

15.7. ūmūs hematologiniai ir koagulopatiniai sutrikimai;

15.8. ūmūs endokrininiai sutrikimai;

15.9. ūminiai apsinuodijimai (taip pat narkomanija ir nutraukimo sindromas) ir kiti nelaimingi atsitikimai (anafilaksija, gyvių įkandimai, blogo elgesio su vaiku sindromas);

15.10. ūminis galvos smegenų pažeidimas;

15.11. ūminis inkstų funkcijos nepakankamumas;

15.12. ūminis kepenų funkcijos nepakankamumas;

15.13. ūminis virškinamojo trakto ir pilvo pažeidimas;

15.14. ūminis širdies veiklos nepakankamumas;

15.15. ūminis širdies ritmo sutrikimas;

15.16. dauginė trauma;

15.17. sunkus nudegimas;

15.18. pooperacinis periodas po įvairių didelės apimties operacijų.

16. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas turi gebėti atlikti šioje normoje nurodytas procedūras įvairaus amžiaus vaikams iki 18 metų:

16.1. pradinį ir specialųjį gaivinimą;

16.2. manipuliacijas, užtikrinančias kvėpavimo takų praeinamumą bei kvėpavimą (spontaninį arba dirbtinį):

16.2.1. uždėti veido kaukę;

16.2.2. įkišti orofaringinį vamzdelį;

16.2.3. įkišti nazofaringinį vamzdelį;

16.2.4. įkišti kombinuotą vamzdelį;

16.2.5. įkišti laringinę kaukę;

- 16.2.6. endotrachėjinę (per burną ir per nosį) ir endobronchinę intubaciją;
- 16.2.7. krikotiroidotomiją ir pertrachėjinę deguonies srovės plaučių ventiliaciją;
- 16.2.8. retrogradinę trachėjos intubaciją;
- 16.2.9. fibrooptinę trachėjos ir bronchų intubaciją;
- 16.3. dirbtinę plaučių ventiliaciją rankiniais ir automatiniais aparatais;
- 16.4. elektrinę širdies defibriliaciją, kardioversiją ir širdies stimuliaciją elektra;
- 16.5. elektrokardiografiją;
- 16.6. periferinės ir centrinės venos punkciją ir kateterizaciją;
- 16.7. arterijos punkciją ir kateterizaciją;
- 16.8. kaulų čiulpų punkciją greitai skysčių infuzijai;
- 16.9. injekcijas į veną, arteriją, raumenis, poodį, kaulų čiulpus, epidurinę ertmę, subarachnoidinę ertmę;
- 16.10. įvairaus lygio nuskausminimą ir sedaciją (inhaliacinę, parenterinę ar enterinę) pacientams, kuriems reikalinga intensyvioji terapija, gydymo, stebėjimo ar procedūrų atlikimo metu;
- 16.11. krūtinės ląstos punkciją ir drenavimą;
- 16.12. invazinius ir neinvazinius hemodinamikos stebėsenos metodus;
- 16.13. intraabdominalinio spaudimo matavimą;
- 16.14. šlapimo pūslės kateterizavimą;
- 16.15. skrandžio zondavimą ir plovimą;
- 16.16. centrinės nervų sistemos būklės stebėseną;
- 16.17. juosmeninę punkciją;
- 16.18. pulsoksimetriją;
- 16.19. temperatūros matavimą;
- 16.20. nuskausminimo ir sedacijos lygio stebėsenos metodus;
- 16.21. neuroraumeninės jungties stebėsenos metodus;
- 16.22. kvėpavimo sistemos ir dujų apykaitos stebėsenos metodus.
- 17. Atlikdamas invazines procedūras, išvardytas šios medicinos normos 16 punkte, vaikų intensyviosios terapijos gydytojas gali naudoti vaizdinimo metodus: echoskopiją, rentgenoskopiją ir (ar) rentgenografiją (baigęs radiacinės saugos kursą).
- 18. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas, baigęs atitinkamus profesinės kvalifikacijos tobulinimosi kursus (stažuotę), vaikams gali atlikti šias procedūras ir taikyti gydymo metodus:
 - 18.1. bronchoskopiją:
 - 18.1.1. kvėpavimo takų praeinamumui užtikrinti ir palaikyti;
 - 18.1.2. kvėpavimo takams išvalyti;
 - 18.1.3. medžiagai iš kvėpavimo takų paimti;
 - 18.2. pakaitinės inkstų terapijos metodus;
 - 18.3. pakaitinės kepenų terapijos metodus;
 - 18.4. ekstrakorporinę kraujo apytaką;
 - 18.5. vidaus organų ultragarsinį tyrimą su kraujotakos dvigubu skenavimu;
 - 18.6. širdies ultragarsinį tyrimą su kraujotakos dvigubu skenavimu;
 - 18.7. galvos smegenų ultragarsinį tyrimą su kraujotakos dvigubu skenavimu;
 - 18.8. kraujagyslių dvigubą skenavimą.

VIII. ATSAKOMYBĖ

19. Vaikų intensyviosios terapijos gydytojas už padarytas klaidas, aplaidumą, netinkamą jam priskirtų funkcijų atlikimą ar bioetikos reikalavimų pažeidimą, taip pat už pareigų viršijimą atsako Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.